

Ori Martin SA 25. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 1. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-797/16: Ori Martin versus Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Ori Martin SA (esindaja: advokaat G. Belotti)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Kohus

Apellandi nõuded

- Apellant palub Euroopa Liidu Kohtul (edaspidi „Euroopa Kohus“) muuta Üldkohtu poolt kohtuasjas T-797/16 (Ori Martin spa vs. Euroopa Liidu Kohus) tehtud rahuldamata jätmise määrust ja tuvastada, et Euroopa Kohus (kuues koda) on rikkunud kohtuasjades C-490/15P ja C-505/15P (EU:C:2016:678) Ori õigust õiglasele kohtumenetlusele, mis on sätestad Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47, ning sellest tulenevalt mõista Euroopa Kohtult välja kahjuhüvitis.

Väited ja peamised argumendid

Hagi, mille Üldkohus vaidlustatud määrusega rahuldamata jättis, põhines ühel väitel, nimelt et Euroopa Kohus (kuues koda) on rikkunud harta artiklit 47, täpsemalt Ori õigust õiglasele kohtumenetlusele. Ori oli nimelt seisukohal, et see õiguse üldpõhimõte näeb ette, et ettevõtja, kellele on määratud lõplik karistus, peab aru saama sellest, millist konkreetset tegu talle süüaks pannakse, et vältida muu hulgas teo uuesti toimepanemist. Käesolevas asjas ta seda ei mõistnud ja Orile ei ole senini selge tema karistamise tegelik põhjus.

Üldkohus jättis Ori hagi rahuldamata, sest see oli õiguslikult ilmselgelt põhjendamata, lähtudes põhimõttest, et kahju hüvitamise nõude aluseks ei olnud menetluse liigne kestus, mis võib teatud juhtudel olla käsitatav harta artikli 47 rikkumisena, vaid väidetav kohtuotsuse õigusvastasus. Üldkohus ei võtnud mingit seisukohta küsimuses, kas harta artikli 47 kohaldamisalasse kuulub õiguse õiglasele kohtumenetlusele rikkumine, millele apellant otseselt viitas. Selles suhtes puudutab käesolev apellatsioonkaebus huvi, mis selle kaebuse aluseks olevate küsimuste tõttu on konkreetsest kohtuasjast laiem.

Ori vaidleb vastu Üldkohtu määrusele, sest õigus õiglasele kohtumenetlusele, mis esineb õiguse teada enda süüdimõistmise põhjuseid kujul, on sellise isiku lahutamatu õigus, kellele on määratud konkurentsioiguse valdkonnas karistus, mis on sisuliselt karistusõiguslikku laadi, nagu seda väljakujunenud kohtupraktikas kinnitatakse. Eraõiguslikele isikutele antud õiguste tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte on liidu õiguse üldpõhimõte, mis tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest; see põhimõte on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13 ning seda korratakse harta artiklis 47.

Ori toonitab ka esitatud küsimuse asjasepuutuvust, arvestades, et konkurentsi valdkonnas määrusega nr 1/2003⁽¹⁾ ette nähtud vastutus on isiklik, ja seda, et liidu konkurentsioigus ei tunnusta objektiivset vastutust ega süüd järelevalve teostamisel (*la culpa in vigilando*).

Järelikult ei saa liidu õiguses kedagi karistada süü puudumisel ega järelevalve teostamata jätmise eest; seda seisukohta ei lükka ümber ükski tõendamiskoormuse ümberpöörämist käsitlev menetlusõiguse põhimõte.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 02/08, lk 205).